

Det nye Jerusalem.

Hvad er dog det, der bryder frem
 Helt over alle Stjernetroppe?
 End er jo Solen ikke oppe,
 Dog strømmer Lyset hastig frem!
 Det er Guds Stad! Det er vort
 Hjem!
 Det er det ny Jerusalem.

Hvad er det for en Flaumeskj,
 Der Stjernerne tilside skyder,
 Og som en Pil igjennem bryder,
 Saa Mørket maa aldeles fly?
 Det er Guds Stad! Det er vor By!
 Det er Jerusalem, det ny.

Se, Englestadens farer ned!
 Sia, hvor glimrer Stadens Gader
 Af Tusend frelste Myriader,
 Profeter og Apostler med!
 Det er Guds Stad! Det er vort
 Sted!
 Det er de frelstes Menighed.

Høit over alle fraaler en,
 Et Sverd er lagt ind i hans Hænder
 Dets sterke Glans hvert Nie blænder
 Og gaar igjennem Mars og Ven!
 Det Kristus er, din Brudgom ren,
 Den store Hovedhjørnestein!

Mon jeg skal være der blandt dem,
 Der sig i Lammet's Lys hushaler?
 Tus, stille, Jesus Kristus taler,
 Som Harpeklang gaar Ordet frem:
 Det er min Stad! Det er dit Hjem!
 Velkommen til Jerusalem!

O Herre, Frelser, Jesus Krist!
 Hvor har din Brud dog grædt og
 grundet!
 Alt hendes Mod var fast forsvundet.
 Du tøved længe, kom tilsidt,
 O, lovet være Jesus Krist!
 Han tøved længe, kommer vist.

Halleluja! Stæt op, gåt frem!
 Vad hyle, hvem der vil, og Klage.
 Forbi, forbi er Trængsels Dage,
 Nu bryder Frelighedens frem!
 Vær hilset, Stad! Vær hilset, Hjem!
 Velkommen hid, Jerusalem!
 —J. Revinsén i „Kt.“

Betragtning.

Se, Dage komme, siger Herren, da
 jeg vil opfylde det gode Ord jeg har
 talt.—Jerem. 33, 14.

I vor Kirke fejres der idag et dy-
 rebart Minde. Vi ihukommer Eng-
 lens Besøg hos Jomfru Maria, for
 at meddele hende, at hun skulde blive
 Frelserens hælvede og velsignede
 Mor. Længe havde Fædrene stundet
 og ventet paa Dagen, der skulde kom-
 me. De havde spurgt saa tidt: „kom-
 mer ikke Morgenen snart?“ Og Ma-
 ria var en af dem, som ventede. Hun
 havde „stirret paa Guds Løsters
 Ord.“ Hun var, som saamange af
 Israels fromme, vel hjemme i Pro-
 feternes og Salmernes hellige Bøger.
 Der havde hun søgt og fundet Næ-
 ring for sin Tro og sit Haab. Saa
 havde hun vel ogsaa tidt læst det Ord
 af Jeremias's Bog, som staar over
 denne Betragtning.

Jeremias, denne Martyr blandt
 Profeterne, Manden med det varme
 Hjerte og det vemodfulde, sorgfulde
 Sind, havde maattet tale paa Guds
 Befaling saa mangt et haardt Ord
 over det forhærdede Jødefolk, over
 hvilket Guds Straffedom tilsidt
 maatte komme. Det var ikke altid
 „gode Ord,“ men ofte Dommens al-
 vorfulde Tale, der laa paa Profe-
 tens salvede Læber. Men saa fik han
 ogsaa til sine Lider tale „gode Ord,“
 løfterige Forjættelser om Befrielsen,
 som skulde komme, om Frelseren, der
 skulde forløse Israel og den hele
 Menneskeslægts fra den sværeste Straf,
 en evig Fortabelse. Og han kunde
 forkynde Folket, at den Dag sikkert
 nok skulde komme, da disse Løfter
 skulde gaa i Opfyldelse. Derfor hav-
 de han Herrens eget, sterke Ord.

Og Dagen kom i Tidens Fylde.
 Da Maria i det ringe Nazaret fik
 Englebudsstabet, kom Opfyldelsen.
 Nu var Møtten forleden, og Dagen
 kommen nær. Maria frydede sig, og
 med hende glædede alle sig, som gjen-
 nem Tidens har længtet efter og
 ventet paa Israels Trøst. De saar
 allesammen levende erfare og ople-
 ve, at Gud glemmer ikke sine Løfter.
 Han holder dem alle, ja, langt over,
 hvad vi kan bede og forstaa. Han

har bare sin egen Tid til Opfyldel-
 sen, og den maa vi vente paa.

Vi kan nok ofte være tilbøjelige til
 at ville forestrive Gud Regler for,
 hvorledes og naar han skal opfylde
 sine Løfter til os, og vi synes nok
 tidt, at han venter altfor længe; vi
 blir utaalmodige og tror, at Gud har
 glemt, hvad han har lovet. Da maa-
 ler vi Gud efter menneskelig Maale-
 stok. Vi glemmer nok altfor ofte vo-
 re Løfter; vi kan love godt baade
 overfor Gud og Mennesker, men
 hvorledes holder vi det? Og saa
 tænker vi, at Gud er ligedan som vi.
 Men, Gud være lovet, det er han ikke.
 Naar vi venter og venter fra Dag til
 Dag, kanste fra Mar til Mar, saa har
 den trofaste Gud, der kjender vort
 Bæsen, sin egen Mening med det.

Gif det altfor let for os, vilde
 strafs det rette Gudsforhold forstyr-
 res for os. Vi vilde blive fordrings-
 fulde og utaknemmelige, vi vilde bli-
 ve træge til at adlyde Herren og van-
 dre hans Veie; vi vilde blive sene til
 Bønner og hovmodige og stolte. Saa
 onde er vi. Og kjender vi os selv ret,
 saa forstaaar vi det ogsaa, hvorfor
 Gud venter med at besvare vor Bøn
 og opfylde sit Løfte. Han vil, der
 skal komme mere af Mandens Kraft,
 Liv og Rindrlighed over vort For-
 hold til ham, mere af indtrængende
 Bøer og vedholdende Bøn. Han vil
 lære os at tage alt af Naade og lægge
 Lov og Pris i vort Hjerte.

Naar vi saa ser, at Gud holder al-
 le, alle sine Løfter, at han ikke glem-
 mer os, men kommer vel ihu alt,
 hvad han har sagt, da lærer vi den
 store Kunst at takke, og vi kommer
 Gud nærmere saa vi forstaaar ham og
 hans Faderkjærlighed saa godt. Og
 naar vi saa i Herligheden saar se,
 hvorledes han har holdt alt saa tro-
 fast og godt, da vil selv Evigheden
 ikke blive lang nok til vor Lovsang til
 hans Ære.—(Mt. 7. Mad.)

Tro indtil Døden.

Det var Nat. I en stor By i det
 indre af Kina sad en Herrens Tjener
 høit over sin Bibel. I fire Aar
 havde Edvard Loyd arbejdet som
 Missionær i den Provins uden at
 have seet synderlig Frugt af sin

Virksomhed. Alle de mange Sjæle,
 som endnu sad i Gedenstabet's Mørke,
 laa tungt paa hans Hjerte, og han
 bad nu Gud om Trøst og Styrke.

Da hørte han en jagte Bantem paa
 sin Dør. Forsigtig aabnede han den,
 og i Mørket saa han en Skikkelse,
 dybt samensunken, medens en svag
 Stemme fremhviste en Silen.

„Kom kun ind,“ sagde Missionæ-
 ren, som i den natlige Gæst gjen-
 kjendte en ung Kineser, der for no-
 gen Tid siden havde kjøbt en Bibel
 af ham. Missionæren hød ham en
 Stol, men saa nu med Forbauselse,
 at den unge Mand næsten maatte
 krybe ind og var helt ude af Stand
 til at holde sig opreist.

„Er De syg?“ spurgte han delta-
 gende, da han saa ind i det dødblege
 Ansigt, der fortrak sig i Smerte ved
 enhver Bevægelse, som Unglingen
 gjorde. Hvad er der steet? Fortæl
 mig det! vedblev Missionæren, idet
 han trak en Madras frem og hjalp
 den stakkels unge Mand at lægge sig
 paa den.

„Jeg kommer for at saa Dem til at
 bede med mig,“ sagde han, medens
 hans blege Ansigt lygte af Glæde.
 „Gud har vist mig sin Kjærlighed.
 Han har ofret sin enbaarne Søn for
 mig og har givet mig sin Fred i mit
 Hjerte. For et Aar siden hørte jeg
 Dem fortælle derom. Mine Slægt-
 ninge sagde rigtignok, at det ikke var
 sandt; men jeg kjøbte den store Fa-
 ders Bog, og hans Mand talte gjen-
 nem hans Ord lige til mit Hjerte, og
 det gav Gjenlyd derinde.“

„Og hvad sagde Deres Slægtninge
 dertil?“ spurgte Missionæren,
 som sad med Unglingens Haand i sin,
 idet han tænkte paa dennes høitstille-
 de Fader og Broder.

„At, de forstaaar mig ikke; de vil
 drive disse 'nye Ideer,' som de kal-
 der det, ud af mig.“

„Og derfor er De bleven slaaet og
 misshandlet!“ sagde Missionæren.

„Tilregn dem det ikke; de ved jo
 ikke, hvad de gjør,“ svarede den unge
 Kineser, som igjen vaandede sig un-
 der kystige Smertes.

Missionæren gav ham en For-
 friskning og søgte at gøre Veiet saa
 bekvemt for ham som muligt.

„Før Morgengry maa jeg være tilbage, ellers bliver de igjen brede,“ sagde Ynglingen. „Men nu vil vi tale om Guds Søn, der har gjort saa meget for mig.“

Missionær Loyd satte sig ved Siden af den unge Mand og var overvældet ved at se, hvad Herren havde virket i denne Sjæl midt i Hedenskabet's Mørke, og hvorledes det guddommelige Lys her var kommet vældigt til Gjennembrud.

„Kunde jeg ikke hjælpe Dem til at finde et sikkert Tilflugtssted?“ spurgte han.

Smilende svarede Ynglingen:

„Nei, det er ikke Guds Vilje. Min Fader og Broder vil se, om min Frelser kan hjælpe mig. Og han lover mig at blive hos mig, han, som stod Daniel og Stefanus bi. Behøver jeg da at frygte?“

„Men hvis de nu dræber Dem?“

„Han, som har været hos mig i disse to frygtelige Maaneder, vil heller ikke da forlade mig. Mine Slægtninge, der kjender mig som en frygtfuld Natur, har undret sig over, at jeg stod fast; men de kjender heller ikke ham, der er min Styrke.“

Før Daggry fulgte Missionæren det unge Menneske paa Hjemveien og befalede ham til Gud. Hans Sjæl var fuld af Tak over, at denne Yngling stod fast i Troen, at selv Frygten for Døden ikke kunde røkke ham.

Dage gik. Da bankede det igjen en Nat paa Missionærens Dør, og den unge Kinesers Tjener traadte ind og hvistede:

„Min unge Herre befalede mig at sige til Dem, at han er gaaet til sin himmelske Fader, og at alt nu er vel.“

Nogle Minutters lydløse Stilhed fulgte efter dette Budskab. Da spurgte Missionæren:

„Har han lidt meget? Blev han igjen mishandlet?“

Med et Suk og et Nik bekræftede Tjeneren Missionærens Formodning. Derpaa lagde han Fingeren paa sine Læber som for at bede Missionæren om ikke at forraade ham, og lydløst, som han var kommen, forsvandt Sendebudet.

Omtrent et Aar efter modtog Missionær Loyd igjen et natligt Besøg, og ved det første Blik paa den indtrædende kjendte han den unge Martyrs ældre Broder. Han havde seet ham tidligere, og han havde bedt meget for ham og Faderen.

„Jeg kommer,“ sagde Kineseren, „for at meddele Dem, at jeg siden min Broders Død har studeret Bogen om Deres Religion for at se, hvad der gav ham den overordentlige Kraft til at staa fast under alle Lidelser. Derefter læste jeg Bogen for min egen Skyld, og nu læser jeg Bogen for hans Skyld, om hvem den

fortæller: Jesus Kristus, Guds Søn. Thi, Hr. Loyd, nu kjender og elsker jeg ham ogsaa, og jeg kommer for at sige Dem, at jeg har besluttet at tjene ham. Nu ved jeg, hvem der tog Dødsfrygten fra min Broder. Det gjorde han, som siger: 'Hver den, som lever og tror paa mig, skal i al Evighed ikke dø.' — O, lær mig at kjende ham bedre!“

Nu er denne ældre Broder en afgjort Kristen som tjener den samme Herre, der gjorde en Gælt af hans stakkels, af Naturen saa frygtfuld Broder, saa han kunde vidne om ham og lide derfor, tro til det sidste. Hvor beskjemmer ikke saadanne Gædninger mange i Kristenheden, som har hørt om Herren fra Ungdommen af og dog staaer saa ligegyldige overfor hans Sag!

„Vær tro indtil Døden, saa vil jeg give dig Livets Krone.“ (Joh. Kap. 2, 10).

—Kirkeklokken.

Om „Katarina-Salmen.“

Gud aldrig dem forlader,
Som paa ham ærlig tror,
Ei nogen Nød dem skader,
Og tryggelig de bor.

Gud sine trofast skytter
I hver en tungsom Frist,
Og giver, hvad dem nytter
Til Glæde her og hist.

Jeg ham vil lade raade;
Han gjøre, som han vil. O. s. v.

Saadanne eller lignende Ord har du vel allerede mangen Gang sunget, kjære Læser, og dit bellegte Hjerte er derved blevet udvidet i Troen, saa du med Sandhed kunde sige: „Gud er vor Tilflugt og vor Styrke, som Hjælp i Trængsler fundet saare stor“ (Salme 46, 2). Saa det træffer nok ofte i Livet, at naar Nøden er størst, da er Guds Hjælp nærmest. Kunde vi saasandt altid fast tro vor sandtru og trofaste Guds Ord, og ikke lade os gjøre vakkende ved nogen Zudvending saa skulde det nok gaa os vel; da maatte i brødløse Dage Navnene beviise os, som engang Profeten Elias: da maatte de urolige Havsølger være os en sikker Sti, saa vi kunde vandre paa dem, som engang Apostelen Peter; og selv af den glødende Døn vilde vi da kunne gaa uskadede ud, ligesom engang Sadra, Mesaj og Abednego. Den hellige Skrift er fuld af saadanne Vidnesbyrd om, hvorledes vor almægtige og naadige Gud redder og skjærmer sit Folk og bevarer sine troende. Og i enhver Kristens Liv erfares der nok af saadanne Ting, som stadfæster, hvad her er sagt. Alot vi ogsaa vil lagde Merke dertil og derved styrkede vor

Tro. Fra min Ungdom mindes jeg at have hørt følgende Fortælling af en gammel from Kone:

En Mand, som var henfalden til Drik og Spil, kom herved med sin Familie i stor Gjæld. Den brave og retskafne Husfru havde ofte gjort Manden Forestillinger om, at han ved sin sørgelige Ndfærd vilde forskyldte, at hun med Børnene maatte komme ind i kummerfulde Omstændigheder; men alt var forgjæves. Omfjeder døde Manden. Og Nøden hos de gjenlevende blev virkelig meget stor, som den bekymrede Moder anede. Kreditorerne meldte sig snart; Penge til at betale dem med fandtes der ikke; men de vilde have, hvad de mente, de havde tilgode, og lod derfor alting sælge ved Tvangsauktion. Da alt Indbo var solgt, var der endnu tilbage en næsten ny Bugge, hvori der laa et sovende Barn, som ikke kjendte Moderens Nød og Baande; men de haarde Kreditorer krævede, at ogsaa den skulde sælges. Dette blev dog for tungt for den arme Moder, og Graaden overvældede hende, da hun maatte tage sit sovende Barn ud af Buggen; dog fattede hun sig snart og bad højt:

Gud aldrig dem forlader,
Som paa ham ærlig tror,
Ei nogen Nød dem skader,
Og tryggelig de bor.

Gud sine trofast skytter
I hver en tungsom Frist,
Og giver, hvad dem nytter
Til Glæde her og hist.

Jeg ham vil lade raade;
Han gjøre, so mhan vil. O. s. v.

Og Gud lod ikke den fromme Moders Fortrøstning paa ham blive tilfamme. Bistnok maatte hun i sin tunge Enkestand erfare mangen en bitter Prøvelse; thi hun var fattig og maatte sørge for Mad til sine Børn o. s. v. Men han, som er Enkers Forsørger og faderløses Fader, var med hende. Og omfjeder oprandt og saa for hende Glædens Sol med Ly og Trøst. En from og tillige arbejdsom Mand tog hende til sin Husfru, og nu oplevede hun ret glade og lykkelige Dage. Guds Betsignelse var rig over dette Hjem. Hendes timelige Kaar forbedredes med hvert Aar, saa at nu Velstand var synlig for enhver, der betraadte dette Hus. Dog glænte hun aldrig den kummerfulde Nød, hun tidligere havde havt, og hvortaf Gud havde udfriet hende; og ofte sang hun sin Salme: „Gud aldrig dem forlader, Som paa ham ærlig tror,“ dog nu ikke længer med bekymret, men med glad og taknemmeligt Hjerte. (R. Heinrich.)

Denne Salme er en af dem, hvor-

om det kan siges, som det heder om de gamle Folkevise, at de har gjort sig selv; dette vil her sige, ingen ved, hvem der har digtet den, mens den dog har bundet megen Yndest og fundet stor Udbredelse i Salmesøgerne. Den er digtet i Tyskland og stammer fra det 16de Aarhundrede. I dens ældste Tryk, som nu findes, heder det i Overskriften, at den er digtet over en Skurfsyrstinde Katarinas Navn, hvorfor der ogsaa, naar man lægger sammen Begyndelsesbogstaverne af hvert af Originalens 8 Vers, læses Navnet Katarina. Dette i Forbindelse med den Omstændighed, at man har knyttet 3 andre Katariner nære til denne Salme, har givet Anledning til, at den har faaet Navnet „Katarina-Salmen.“ Herom skal endnu tilføies et Par Bemærkninger. Salmebøger vil gjerne vide, hvem der er en afholdt Salmes Forfatter. Og som Tilfældet er med andre yndede Salmer, hvis Forfattere egentlig er ukjendte, har Traditionen ogsaa ladet denne Salme blive digtet af bestemte Personer. Saaledes er det en meget udbredt Tradition, at den er digtet af den fromme Korsdrager Dr. Andreas Rejzler, som en Tid var Professor i Wittenberg og siden Biskop i Koburg, (død 1643.) Rejzler var to Gange Enke-mand, og begge hans Husfruer har Navnet Katarina; og nu vilde man, at han skulde have digtet Salmen over deres Navn. En anden Tradition siger, at den er digtet af en bedrøvet Enke ved Navn Katarina Groszmann, som forfattede den til sin Trøst, hvorefter saa hendes Søn, skal have omarbejdet den, da den var noget ubehjælpelig i Formen. Men disse Fortællinger om vor Salmes Oprindelse er dog kun Sagn; ikke desto mindre turde de dog gjælde som Vidnesbyrd om, at man har omfattet den med Kjærlighed; ligesom det da ogsaa er sikkert, at denne „Katarina-Salme“ har været til stor Trøst og Betsignelse for mange.

—M. Fr. Biese.

En virksom Medicin.

En rig Hollænder havde en eneste Datter, som han elskede over alt og med megen Uforstand. Alt, hvad hun ønskede sig af Klæder, Smykker eller Fornøielser, fik hun straks. Men hun selv var en visnende Blomst. Hun havde længe ikke været i Luften, fordi hun mente, at ethvert Lusttræ stadede hendes Hælfred. I det højeste kjørte hun i Middagsstunden en liden Tur paa en halv Time i luffet Bogn. Hver dag havde hun nye Klæder, og hendes Sygdom antog bestandig nye Skikkelser. Det ene Lune jog det andet bort; hvad hun ønskede sig den ene Dag, brød hun sig ikke om den

sat al sin Forhaabning til, og hvad der udgjorde hendes eneste Glæde, faldt hende Dagen efter til Byrde. Hun tænkte paa Døden, talte ogsaa om den; men dog gruede hun for den. Alle Læger havde prøvet deres Kunst paa hende; men alt havde været forgæves; hun hentereedes og vandrede Døden imøde.

Hu boede der i Byen en Læge, som især havde sin Praksis blandt de fattige og gik til disse med den mest uforskyldne Trost. De rige over- saa Manden, ja, talte endog saa foragtelig og bittert om ham, fordi han ofte med skarpe Ord havde fordømt et dovent Verdensliv.

Dog gik der stadig det Ny af ham i Byen, at han udførte Kure; der grænsede til det vidunderligste, og at han kunde helbrede, hvor det ikke var lykkedes nogen anden Læge. Da hans Navn blev nævnt for den bedrøvede Fader, greb denne det som et sidste Nødauker og lod Mirakeldoktoren falde. Denne kom, saa og hørte.

Endelig spurgte Faderen med bændende Hjerte:

„Doktor, er det muligt, at De kan hjælpe?“

„Det haaber jeg med Guds Hjælp,“ svarede Lægen; „men De maa adlyde mig punktlig.“

„Hvad for en Kur vil De da begynde paa?“

„De skal idag anskaffe en tarvelig, solid Kjøle til Deres Datter og en lignende Hat; jeg vil gaa ud med hende imorgen,“ svarede Lægen.

Faderen slog Hænderne sammen og udbroed:

„Gaa ud med hende? Hun har jo i over Ar og Dag ikke været i Luften!“

Lægen trak paa Skulderen og sagde:

„Vil De ikke lyde mig, kan jeg ikke hjælpe. Imorgen Kl. 10 er jeg her igjen, men for sidste Gang, hvis De ikke vil efterkomme mine Anordninger.“ Og dermed gik han. Mandens bestemte Optraeden udøvede sin Magt over Faderen.

Det forlangte blev besørget; det nye og uvante virkede oplivende paa Datteren; til den bestemte Tid sad hun og ventede i en tarvelig borgerlig Dragt. Lægen tog hendes Arm og gik ud af Huset med hende. Faderen saa bekymret og urolig efter dem fra Vinduet. Da de var komne udenfor, sagde Lægen:

„I dag vil vi ikke gaa langt.“

I den næste Gade gik han ind i et Hus; gennem Forhuset kom de ud i en Gaard, og derfra gik de i Halv- mørket op paa anden Sal ind i en Familys lille Bolig. Der havde Fattigdom og Sygdom længe herjet. Moderen, der var Enke, laa farlig

syg, Ørnene stod omkring hende med blege, sygelige Ansigter, og Fattigdommen, stod kun altfor tydelig at læse overalt i Stuen. Doktoren forordnede, trøstede og gav af sine egne Midler. Hans Ledsagerinde, der aldrig i sit Liv havde set noget lignende, saa til med store Fine og et fuldt Hjerte. I det hun greb sin Ledsager i Armen, saa hun ham freidig ind i Øinene og sagde:

„Ja men, hr. Doktor, her maa min Fader jo dog kunne hjælpe!“

Og samtidig var der et Liv over dette blussende Ansigt, som der længe ikke havde været. Lægen svarede:

„Ja bed ham kun derom, men glem ikke, at der er en anden Hjælper, som er over Deres Fader! Ved ogsaa ham om Hjælp?“

Dermed gik de igjen nedad Trappen, og Lægen sagde:

„Skal vi gaa endnu et Sted hen?“

„Ja,“ svarede hun, „jeg gaar med!“

Der var en anden Slags Nød med et andet Udseende, og den bankede atter paa hendes Hjerte. Da bragte Lægen sin unge Patient hjem. Paa den bange Faders Spørgsmaal om, hvor langt hun var gaaet, og hvordan hun havde haft det, svarede hun knapt, men begyndte straks:

„Fader, jeg har set stor Nød, og der maa du hjælpe!“

Hu blev der en Fortælling, og da Faderen saa dette Livstegn hos sit Barn, greb han hjertelig gjerne i Lommen. Men Doktoren havde flere bestemte Fordringer. Han sagde til den syge:

„Alt, hvad de fattige skal have, maa De selv bringe dem. Pigen kan bære det; men De maa gaa med. De maa helst ikke give Penge, men Medicin, Klæder og Fødemidler. De maa ikke forsyne en Familie for mere end en Uge ad Gangen, og hver Gang De kommer, skal De læse en Salme, som De i Forveien har udvalgt med Betænkning, for den syge.“

Patienten opfyldte alle disse Betingelser med ivrig Strengthed. Hendes Hjerte kom i Bevægelse, hun havde atter Interesse for noget; hun lærte at elske, bede og glæde sig. Hun gik sine Veie, og Doktoren førte hende ad andre Veie — i alt Stags Veir. Hendes borgerlige Dragt blev hende til en Helbredelses Klædning. Saaledes havde Lægehjælpen i Ordets egentlige Betydning slaaget an. Den syge blev først Sygepleier, derpaa en from og dygtig Husmoder, der hele sit Liv igjennem gik med Glæde op ad de smale Trapper og besøgte de fattige. Hun pleiede at sige:

„Hos de fattige blev jeg helbredet paa Sjæl og Legeme, derfor vil jeg ogsaa til mit Livs Ende lære at

ofret derhen! Hvad var der bleven af mig uden hin Kur?“

Den tjenende Kjærlighed helbrede denne unge Pige. O, det gode, billige Husraad! Det er ikke alene godt for blegstottige Pynteduffer i Holland, men ogsaa for indskrumpede Hjertter og svindstottig Kristendom i hele Verden. Man forsigge blot!

— „For Fattig og Rig.“

Den barmhjertige Samaritan?

Naar Oberlin i Steinthal, den tro Herrens Tjener, fik høre ondt af sine Venner, fordi han gav bort mere, end han havde Raad til, og tilmed gav mange uværdige, pleiede han at fortælle følgende Historie, som han selv havde oplevet:

„Som ung Kandidat gik jeg engang fra Straszburg til K. Beien var flere Mile lang, det var midt paa Vinteren og meget Sne. Undervejs, medens jeg var langt borte fra enhver menneskelig Bolig, blev jeg oversaldt af en Mæthed, som jeg ikke kunde overvinde, en Slags heftig Hunger. Jeg satte mig ned ved Bekanten, befalede Gud min Sjæl i Vold, for jeg troede fuldt og fast, at min sidste Time var kommet. Jeg sovne ind; men Gud vilde ikke, at det skulde blive min sidste Søvn. Jeg vaagnede pludselig ved at kjende mig løftet op; det var en Kusk, som bar mig hen til sin Vogn. Han stilledes saa omhyggelig, som han kunde, og førte mig saa til nærmeste Landsby. Da han straks vilde videre, men jeg sølte Trang til at hvile ud lidt længere, talte jeg ham hjertelig for Hjælpen og vilde lønne hans Møie ved at stikke et lidet Pengestykke i hans Haand. Men han viste det med Bestemthed tilbage.“

„Skulde jeg tage Betaling for en saadan Tjeneste, som dog den ene er pligtig at vise den anden?“ sagde han.

„Nu, saa sig mig Deres Navn,“ sagde jeg, „saa jeg kan bede for Dem.“

Ogsaa det vægrede han sig for og bemærkede:

„Jeg ser De er en geistlig; saa kan De vel sige mig, hvad den barmhjertige Samaritan hed?“

Jeg taug naturligtvis, for jeg vidste jo ligesaa lidet da som nu hans Navn.

„Saa tillad mig da ogsaa at lade være at sige mit Navn,“ sagde han, hilsende og førte afsted.

„Lad ogsaa mig,“ saa pleiede Oberlin at slutte, „i Fred og dadle ikke min Praade at give paa.“

Hafstad & Johnson,
Heavy Shelf Hardware

Stanwood Washington Phone Line 1607 Custer, Wash.

HOTEL DIRECTORY.

Vi anbefaler vore Venner at benytte sig af følgende Hoteller, naar de er paa Reiser:

FEED & SALE STABLE
Rigs for Rent -- General Teaming
J. W. Hall, Propr.
STANWOOD

DR. E. L. HOGAN
Dentist
Sunset Phone 131
Rooms 8 and 9 Bank Bldg.
Stanwood Washington

BEN WILLARD
Undertaker and licensed
Embalmer
STANWOOD - WASH.

Dr. Hartman
Examineret Læge
Fra Kristiania Universtet.
1909 Hewitt Avenue
Everett, Wash.

Geo. J. Ketchum
Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy
Groceries. Wholesale and retail.
Stanwood, Wash.

The Post Office
Confectionary Store.
Everything in our line, Large stock of
latest and standard stationery
D. CARL PEARSON.
Stanwood, Wash.

KLAEBOE DRUG CO.
(Established 1888)
Vor Specialitet er at eksportere Recepter
medbragte fra de skandinaviske Lande.
Stanwood, Wash.

Dr. S. J. Torney; Practice limited
to diseases of Eye, Ear, Nose and
Throat; Glasses fitted. — Massa
Bldg., Bellingham, Wash.

MOCK & HILL
Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers
PHONES - Office Main 166
Residence - { Red 3681
Main 2812
Undertaking Parlors and Chapel, Maple
Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wn

OTTO COLTON & CO.
General Merchant.
HARDWARE AND FURNITURE

Phone Line 1607 Custer, Wash.

"Pacific Herald."

A Religious Weekly, Kristeligt Ugeblad udgivet af Prestekonferencen for Pacific Distrikt af den Norske Synode ved en Komite.

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879."

Allt vedrørende Redaktionen indsendes til A. D. Bjørke, 1818 Donovan Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Bekjendtgørelser og Notiser indsendes til "Pac. Herald" News, Puget Sound Posten, Tacoma, Wash.

Bladet koster

For Aaret .....\$ .75
For Aaret til Canada..... 1.00
For Aaret til Norge..... 1.00

Adresse: Parkland, Washington.

Pacific Herald's Adresse er nu Parkland, Wash., ikke Stanwood, Wash.

Tanker i Fastetiden.

Vi er nu netop begyndt paa den Tid af Kirkeaaet, som kaldes Fastetiden. Den kristne har i denne Tid jærlig Opfordring til at nedhænte sig i Betragtning af Jesu Kristi Lidelse. Naar vi nu følger Frelseren Stridt for Skridt paa hans Lidelsesgang saa bør vi mærke os, at den Lidelse, som Jesus gif imøde ikke var noget tilfældigt. Det var ikke en Lidelse paa samme Maade, som kan blive ethvert Menneske tildel i dette Liv. Men Jesu Lidelse er Fuldbyrkelse af Guds Naadslutning til Menneskenes Frelse. Jesu Lidelse er for Syndere. Han, den retfærdige, lider for Uretfærdige, den rene for de urene, den hellige for vanhellige. Det er for mig "fortable og fordomte Menneske" at Guds Søn lider. Hans Lidelse, Død og Opstandelse danner Midtpunktet i hans Frelsergjerning. Uden Lidelse og Død vilde hans Lære, hans Liv og Undergjerninger have været forgjæves. Havde Jesus ikke lidt, saa havde Menneskeslegten endda været uden Freløsning, uden Saliggjører og derfor uden Haab og Trøst i Verden.

"For vor Skyld blev han saaret, har Verdens Synder baaret."

Allt Verdens Frelser skulde være en lidende Frelser, det blev klart hentydet til allerede ved den første Forjættelse. Der siges det "at Slangen skulde knuse hans Hæl." Senere

fremholdes dette endnu klarere. Et af de herligste Steder finder vi hos Esajas i det 53de Kapitel. "Foragtet var han og forladt af Mænd, en Mand fuld af Piner og vel kjendt med Sygdom (d. e. Lidelse.) Sandelig vore Sygdomme har han taget paa sig og vore Piner har han baaret; men vi agtede ham for plaget, slagen af Gud og gjort elendig."

"Men han er saaret for vore Overtrædelser og knust for vore Misgjerninger; Straffen laa paa ham, forat vi skulde have Fred og ved hans Saar har vi faaet Lægedom." I den 22de Salme skildres Jesu Lidelse saa levende, at endog de samme Ord og Udtryk bruges, som gjentages af Frelseren i hans Lidelse i Gethsemane og paa Korset.

Jesu stedfortrædende Lidelse og Død har altid været Midtpunktet i det Evangelium, som har formaaget at erobre Verden. Da den store Hedningepostel Paulus kom til Korinth og ved Evangeliet skulde vinde de "vise Grækere," da var det fornemmelig den lidende og korsfæstede Frelser, som dannede Midtpunktet i hans Forkyndelse.

Derfor siger han: "Vi prædikede den korsfæstede Kristus, Nøder en Forargelse og Grækere en Daarskab." Og atter siger han: "Og jeg, Brødre, da jeg kom til eder kom jeg ikke for med prægtige Ord eller Visdom at forkynde eder Guds Vidnesbyrd; thi jeg agtede mig ikke at vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet." Og det er kun Jesu Lidelse og Død, som formaar at stille det fredløse Hjerte. Naar en arm Synder faar Bished for, at Jesu Pine, hans Død og Opstandelse gjælder ham, ikke som et Forbillede, men for hans Skyld, for at tage Synderne ifra ham, kun da kan han stilles tilfreds.

Thi netop gennem Lidelsen aabenbarer Jesus sin store Kjærlighed til Syndere. Og det er denne Kjærligheds dragende Magt som formaar at smelte Synderens Hjerte, formaar at tænde Troens Brand hos ham, saa han kan sige: "Min Herre og min Gud!"

Dette Evangelium, Kristi Korsets Evangelium, er det, som formaar at give Trøst i Nøden mod Synd og Død, formaar at give Styrke i Kampen og Haab om evigt Liv.

Brev fra Zululand.

Entumini Pigeforening i Silvana, Wash., som arbejder for Pigehjemmet i Syd Afrika fik gjennem Mrs. S. C. Baalson nylig følgende Brev fra Pigehjemmet som mulig vilde være af Interesse for Herald's Læsere:

Entumini M. S. Zululand, November, 1909.

Entumini Pigeforening.

Silvana, Wash.

Kjære Missionsvenner! Jeg læste i Kirketidende om Entumini Pigeforenings Arbejde og Interesse for vore kjære sorte Zulubørn her paa Entumini, og jeg fik da lyst til at fortælle eder lidt om vort Pigehjem og arbejde herude.

Ført vil jeg frembringe min egen og Børnenes hjertelige Tak for den store Gave I har sendt os, og for den Interesse I har vist os. Maatte vor kjære Frelser som har sagt: "Alt hvad I gjøre for disse mine mindste Brødre, har I gjort for mig" rigelig velsigne eder og eders Arbejde til mange stakkels Hedningebørns Frelse.

Vort Pigehjem, som blev indviet den 19 Mai 1902 kaldte vi "Eutembeni," et Zulunavn som betyder "I Haabet." Siden den Tid har vi stadig haft over tyve Piger, største Dele af Tiden omkring tredive, nu har vi 44 Piger, store og smaa som skal have Mad og Klæder og stadig Opsyn. Paa denne Tid af Aaret har vi det meget travelt med at plante og haffe, for at hjælpe til saa meget som mulig at saa Mad til saa mange. Det er ikke lidet der skal til, for at mætte saa mange.

Jeg skal prøve at fortælle eder om hvorledes vi har det her om Dagene. Ført ringer den store Kirkeklokken til Morgenandagt omtrent klokken 5 eller ofte lidt før. Da maa alle staa op og klæde sig paa saa fort som mulig og gaa op, i hvad vi kalder den lille Skole til Morgenandagt, som holdes enten af Past. Astrup eller naar han ikke er hjemme af en indfødt Lærer. Efter Andagten tager alle sine Hækker og ud i Agrene hvor de arbejder til Kl. 8, da spiser de Frokost og gjør sig istand til Skolen hvor de samles Kl. 8:30. Skolen bestyres af Miss C. Astrup ved Hjælp af indfødte Lærere. Past. Astrup har religionsundervisning fra Kl. 10 til 11. Paa Skolen er der nu omkring 175 Elever, tror jeg.

Pigehjemets Pigerne kommer ud af Skolen Kl. halv to. De spiser da Middag og saa ud at haffe igjen til halv seks, da faar de lidt fri fra halv seks til halv syv. Saa har vi Aftenstole og Andagt omtrent en Time. Denne har jeg. De læser da gjerne sine Læser til næste Dag samt Bibelhistorie og Katekismus. Saa spiser de til Aftens og tilfængs saa snart som mulig, for det meste er alt stille og rolig Kl. 9.

Om Torsdagen arbejder vi i Agrene fra tidlig om Morgenen til omkring Kl. 1. De spiser da Middag og saa faar hver Pige et lidet Stykke Sæbe forat vadske sine egne Klæder ved en Flod som er lige i Nærheden. Siden har de fri og faar lege eller

gjøre hvad de har selv lyst til, naar de bare ikke gjør noget galt.

Dette er Dagens Program, den ene lig den anden, ingen Forskjel Uge efter Uge.

Snart har vi ogsaa den herlige Jul med sit glade Budskab om Frelserens Fødsel. Vi har allerede begyndt at indøve vore Julefange og Salmer som vi skal synge til Juletræfejten og Pigerne begynder allerede at glæde sig til Jul. Det er den store Fæst om Aaret og Børnene glæder sig til den mange Uger iforveien. Alle vore Piger skal da have nye Skjoler som vi nu har det travelt med at sy. Julen prøver vi at gjøre saa festlig og hyggelig som mulig for vore Folk. Meget Arbejde er det nok, men naar vi ser alle de glade Ansigter da glemmer vi ofte at vi ere trætte. Efter Julen har vi en Maanedes Ferie og da gaar de fleste af Pigerne til sine Hjem. Vi faar da lidt Ro og Svile. Den 28de Nov. skal to af vore Piger sammen med flere andre konfirmeres. De forlader os da straks efter Jul, antager jeg. Senimod Jul skal ogsaa to andre af vore Piger døbes med flere andre Gutter og Piger.

En Søndag Aften efter at jeg havde holdt Aften Andagt med vore Piger fortalte jeg dem om Eders Gave og Arbejde for os, at vi havde Venner langt, langt borte hinsides Havet som tænkte paa os, bad for os og arbejdede for os, og at vi først og fremst burde takke Gud som giver os saadanne Venner, og bede at Han vil rigelig velsigne alle som hjælper at fremme vort Arbejde herude, og bede ogsaa at Han vilde sende flere Arbejdere herud til os. "Høsten er stor men Arbejderne ere saa."

Det var morsomt at faa vide Navnene paa vore kjære smaa Missionsvenner. Det vilde ogsaa glæde os om nogen iblandt eder havde Tid at skrive til os engang imellem. Jeg skal ogsaa prøve at skrive igjen, men vi har ofte saa liden Tid og mange at skrive til, saa vi faar ikke altid skrevet saa meget som vi kunde ønske.

Gjælen hjertelig Tak og maatte vor kjære himmelske Fader rigelig velsigne eders Kjærlighedsarbejde.

En kjærlig Hilsen fra Entumini Pigehjemets Piger og dens Bestyrerinde,

E. M. Thompson.

Vor Adresse er: Entumini M. S. via Ghowe, Zululand, S. Africa.

Kjærligheden søger ikke sit eget.

"Understøttelsesforeningen" folgte Kul i spandevise til halv Pris. Der stod en lang Række og ventede helt ned ad Gaden, rystende af Kulde i den skarpe Luft. Sarah stod nær ved Kontorets Dør, og hun var glad for, at hendes Tur snart vilde komme.

Sun frøs, og hendes Morgenmaaltid havde kun været knapt. Desuden var hun gammel og slet ikke sterk.

„Det er haardt at staa og vente,“ bemærkede hun til Konen bagved sig.

„Ja, det er saa,“ svarede denne; „jeg vilde hellere fryse hjemme, hvis det ikke var for Smaabørnernes Skyld; men de græder af Kulde.“

„Se her,“ sagde Sarah, „tag min Plads,“ og hun traadte om bagved Konen.

„Na, ingen Ting at takke for,“ sagde hun smilende, da Moderen sendte hende et taknemmeligt Blik.

Sarahs nye Plads bragte hende i Berøring med en ung Pige, der holdte slem og gjøs i den bidende Vind. I det samme rygtedes det, at Kulforbrændingen var ved at slippe op. Man pressede paa. Sarah saa' sig urolig om.

„De kan tage min Plads,“ sagde hun pludselig og smuttede bagved den unge Pige.

Nu saa Sarah sig ikke mere tilbage; hun var saa kold, og hun rystede af Træthed. Ræffens langsomme Fremrykken havde bragt hende op til Kontordøren, da hun bemærkede en liden Pige, der stod ude til Siden med sin tomme Spand og græd høit. Sarah vinkede ad hende og sagde:

„Du vil ingen Kul faa, naar du staar der. Du maa gaa ned og stille dig bagerst.“

„Jeg har tabt min Skilling,“ klynkede hun.

„Jeg vil holde din Spand, mens du gaar hjem og faar en anden.“

„Jeg vil holde din Spand, mens du gaar hjem og faar en anden.“

„Der er ikke flere hjemme,“ hulkede den lille.

Sarah betankte sig et Øieblik. Saa stak hun sin Skilling i Pigens lille, røde Haand. Det var ogsaa hendes sidste Skilling; men hun talte ikke om det.

Saa gik hun hjem til sit kolde kammer. Paa Bordet stod en Skaal Suppe, der var sparet til Middag; men den var froszen. Hun tog Sengetæppet og svøbte det omkring sig.

„Min Husleie er betalt, og imorgen har jeg et Sted at gjøre rent,“ sagde hun til sig selv. „Der er mange, som er værre stillede end jeg.“

Hendes Tænder klappede, og hendes Lemmer smertede. Men nede i hendes Hjerte var der en varm Plet, naar hun tænkte paa Smaabørnernes Moder, den syge Pige og Barnet som alle var paa Veien hjem med deres spandfuld Kul.

(Kirkekolken.)

Mem ikke Lutefisk Supperen Torsdag Aften den 17de Febr.

Vort Arbeidsfelt.

Pacific Herolds Adresse er nu Parkland, Wash., ikke Stanwood, Wash.

Parkland, Wash.

Kvindeforeningen havde en særdeles talrig Forsamling den 2 ds. VI. Langveisbesøgende maa nævnes: gamle Mrs. Gneftvedt af Everett, L. C. Satra af Stanwood, G. Jellan fra Wilbur, alle af Washington; Mr. og Mrs. Overbo og Selge Skadeland af N. Dak. Tak for venligt Besøg. Et nyt Medlem optoges. Det besluttedes, at man til næste Møde — istedenfor festligt Stel — skulde efter hvers Evne og Hjertelag bringe Penge med. Næste Møde er indbudt til Mrs. Johan Anderson. Ogsaa der findes baade Hjerte- og Husrum. Velkommen alle! Kort.

Jennie Egan besøger i disse Dage sine Bedsteforældre Mr. og Mrs. Lunke. Mr. Lunke, der har været stral i længere Tid, er nu adskillig bedre.

Mrs. Gneftvedt fra Belview, Minnesota, er i Besøg hos sine gamle Bekjendte og Naboer fra Nybyggerdage, Brødrene John og Knut Stensrud. Mrs. Gneftvedt, der har gjenemgaaet adskillig i sin Tid er endnu rask og munter og levende interesseret i vort Samfunds Arbeide af hvilket hun i mange Aar har været en tro Støtte. Hendes Datter Sjørgine er som bekjendt ansat ved vor Eksternomission i Alaska, en anden Datter Mrs. Kravik bor i Everett. Mrs. Gneftvedt trives udmerket i Parkland og taler saa juaat om at staa sig ned her.

Kirkefalsen var vel fyldt sidste Lørdag Aften ved Lyceums Underholdning. Programmet bestod af følgende. Musik ved Skolens Orkester, Piano Duett ved Ida Fjelde og Laura Ellefson, Sang ved en Damekvartet, Deklamation, Clara Christensen; Vokal Solo, Prof. Xavier; Deklamation J. Wearfield, og M. S. Forde. Den sidste deklamerede Terje Viken.

Et Massemøde af Parklands Borgere afholdes i Akademiets Sal forfikkommende Fredag Aften klokken halv syv forat organisere en saakaldt Civic Improvement League. En paa et tidligere Møde nedsat Komite vil fremkomme med Udskift til Konstitution. Alle, baade Mand og Kvinder, der er interesserede i Parklands Fremgang bedes om at møde frem.

Julius Andrew og Carl Borsnefs alle oprindelig fra Starbuck, Minnesota, besøgte Skolen forleden Uge.

Sverre Mohr fra Bergen tilbragte et Par Dage sammen med sin Ven Andreas Høijet, der frekventerer Akademiet. Mr. Mohr er paa Gjennemreise til California.

I over en Maaned har vi efter vore Forholde havt det meget koldt. I omtrent to Uger havde vi endog Skæiteis. Nu er Veiret mildere og Folk begynder saa juaat at tænke paa Vaararbeidet.

Mange Parklandinger var saa heldige at faa se den nye Komet. For os saa den ud til at staa stille, men Astronomerne siger at den nærmer sig Solen med en uhyre Fart.

Søndag Aften lyttede en stor Tilhørerskare med spændt Opmerksomhed til Oberst-Lieutenant M. S. Magnus' fængslende Foredrag om Palæstina. Taleren, der selv har gjenemreist det hellige Land gav mange flaaende Eksempler paa hvar nøiagtigt Profetierne er gaaet i Opfyldelse.

Gjenforeningsfejsten for Gradneter, Lærere og Elever af Pacific Lutheran Academy finder Sted den 19. og 20. Februar. Det vilde være ønskeligt om Gæsterne kunde ankomme om Eftermiddagen den 19de. Om Aftenen holdes den vanlige Banket. Den følgende Dags Eftermiddag er det Meningen at tilbringe paa en fælles Maade. Alle som ønsker at deltage i Banketten vil behøge at melde sig til Prof. M. J. Song.

Missionsforeningen holder sit Møde næste Søndag Aften.

Tacoma, Wash.

Thora Marie Knutson, Ole Knutsons Hustru i Fern Hill, døde den 14de Febr. efter et kort Sygelsie i Lungebetandelse. Begravelsen foregik Søndags Eftermiddag fra C. D. Lynns Kapel under stor Deltagelse. Pastor Prens forrettede. Afvæde efterlader sig en sørgende Hægtefælle og to Døtre, af hvilke den ældste, Margrete, er Gradneter fra P. L. N., hvor den anden, Thora, f. t. er Elev. Disse vil mindes hende som en tro Hustru og Mor. Gud være deres Trøst i Sorgen.

Kvindeforeningens Lutefisk Supper serveres altsaa Torsdags Aften, den 17de Februar i Kirkens Sal. Et godt Maaltid norst Mad loves. 50c for voksne og 25c for Børn. Alle velkomne.

Pastor Prens er kaldt til Prest for Bor Frelseres Menighed i Los Angeles, Cal. Om han antager Kaldet vides ikke.

Harold Apenes og Miss Johanne Nafe ægteviedes i deres fremtidige Hjem ude paa Nordfjiden Lørdag den 5 Febr. ved Pastor Prens. Vi ønsker det unge Par megen Lykke og Velsignelse.

Christidens Kvindeforening havde et hyggeligt Møde hos Mrs. D. J. Ekre Torsdag den 3 Febr. Mange mødte frem. Mrs. Lofte indbød Foreningen til næste Møde, den 3 Mars. Mrs. Smith indbød alle til sit Hjem Onsdag den 9 Febr. for at sy.

En Familiehistorie.

I Detmannshausen, en By i Hessen, boede indtil Aaret 1849 en velhavende Bonde, ved Navn Kaspar Beck. Da blev denne endnu paa sine gamle Dage kjæmester Mand i halvdrucken Tilstand kvalt paa sit Leie af sine to Sønner Ewald og Johannes sammen med en Medhjælper. Johannes Beck blev i Sommeren 1851 henrettet ved Sværd i Sæchwege, da Edsvorneretten havde afgivet den Kjendelse, at han havde vidst om Faderens Mord og været medhjælper dermed, at han under Mordet havde staaet Bagt ved Døren. Han negtede at have gjort dette, erklærede den over ham fældte Dom for uretfærdig og lige overfor Formaninger til Bod viste han sig meget forhardet. Hans Sjæls Frelse laa mig dobbelt tungt paa Hjerte, thi jeg havde kjendt ham og hans Søskende fra deres Skoledage af, da jeg, dengang Lænsmand i den Kred, hvortil Detmannshausen hørte, aarlig havde at vjitere den derværende Skole og ofte med Forsjerdelse erfor, at Børnernes Bøger, Bibel, Katekismus og Salmebog, hver Gang var nye af den Grund, at de var komne Faderen for Die, som da stedse jønderrev dem og traadte dem under Fødder, omend skjønt han vidste, at han igjen maatte kjøbe andre. Moderen var ofte kommen den flere Miles Veie til min nuværende Bolig med Børnene, som allerede var i Anglingsalderen, men endnu ikke forvildede, da Faderen mishandlede dem, ja, endog havde faaret dem haardt; og da den kirkelige Straf ikke frugtede, havde jeg opnaaet Ørighedens Vistand indtil Moderens Død. Derpaa havde Beck drevet Børnene fra sig, og først herefter blev de forvildede.

Jeg overdrog en erfaren Prest den tunge Forretning at forberede den ulykkelige til hans Genrettelse; men længe syntes hans troe Bestræbelser virkningsløse. Endelig, endelig fandt

Sjælesørgeren dog et ømt Sted i det forhærdede Hjerte: det var en Gnift af Kjærlighed til den trofaste, haardt krævede og nu for længe siden hjemgængne Moder.

„Da din fromme Moder skal i Guds Himmel ikke finde noget reddet Varns Sjæl? hendes brændende Bøn om, at din Sjæl ogsaa maatte blive forløst og salig, skal være for-gjæves?“ spurgte den geistlige. Da brast det trodsige Hjerte. Med brændende Taarer spurgte Misdederen:

„Hvad skal jeg gjøre for at blive salig?“

Han begjærede at tale med Presten i sin Hjembygd, der ogsaa snart fulgte Anmodningen om at komme. Forenede oplivede nu begge de tro Herrens Søndebud den Gnift, som syntes at være ganske sluffet, og fulde af Tak til ham, der gjorde dem dygtige dertil, tog Forbrøderen Af-sked med dem paa Metterstedet, for-sikrede, at han villig led den fortjente Straf, men fast og freidig haabede paa Tilgivelse for den evige Dom-mers Trone i Fortrosthningen paa ham, der med sit Blod ogsaa havde dyrefødt hans Sjæl.

I Forveien afslagde han den Til-staaelse, at han vistnok ikke havde gjort det, hvori de Edsvorne havde kjendt ham skyldig, men noget endnu værre: han havde ved Mordet ogsaa lagt Haand paa den affyrlige Gier-ning. Og nu oprullede han helt Forhanget for sin Families skrælle-lige Historie.

Hans Bedstefader, der fra Sachsen var kommen til Willingerode som Jorpagter af en Gaard tilhørende Friherre Diebe af Fürstenstein, var et aldeles vantro Menneske, der spottede over Guds Ord og Bud. Dennes ældste Søn, den Gang 6 Aar gammel, legede med et Plovhjul og ophørte ikke straks hermed, da Faderen forbyd ham det; denne slog ham derfor og — slog ham ihjel. Men-neker erfor det ikke. Men den Dummer, hvis Tilværelse han negte-de, talte i Varnemorderens Hjerte; trodsig søgte han at døve denne Stemme med Spot og Drif; men det lykkedes ham ikke, og han myrdede sig selv. Hans Søn Kaspar, en af de saa paa den ensomme Gaard, som vidste, at han havde myrdet sig, drog til Detmannshausen. Ligesom Fa-deren hadede han Evangeliet og var døv lige overfor sin Sustrus Bønner og Formaninger og gjorde hende derfor saa ulykkelig. Han drev sine egne Børn bort fra sit Hus. Hans Datter blev Moder til et negte Barn, myrdede dette og døde i Fængslet. Ewald, den ældste Søn, greben af An-ger og Fortvilelse, hangte sig selv i Fængslet. Johannes døde paa Met-terstedet. Navnet Veck er forsvun-

det fra Hjembygden. Den vakre Gaard eies nu af fremmede.

„Jeg, Herren din Gud, er en mid-fjer Gud, som hjem søger Fædres Misgjerning paa Børn, paa dem i tredje og paa dem i fjerde Led, paa dem, som hade mig“ (2 Kof. 20, 5). Saaledes siger den sandrue Gud.

En Bønshørelse.

Den følgende Begivenhed er et Eksempel paa en Bønshørelse, som lærer os, at Gud ofte hører vor Bøn, naar vi ikke mener det:

Min Fader var en flittig Veder, og i vor Familie blev Bønnen ikke for-sømt. Daglig vendte vi os til Varm-hjertighedens Trone og anraabte om Guds Betsignelse. Og ikke for-gjæves, thi Raade og Betsignelse blev os altid paany til Del. En skøn For-aarsmorgen i Maret 1850 læsede min Fader, efterat han havde anbefa-let os til Guds Betsigtelse, to Vu-shels Rug paa sin Vogn og begav sig dermed paa Veien til Møllen, som det var omtrent fire Mil til fra vor Vo-lig. Omtrent halvveis mellem vort Hus og Møllen førte Veien over en Bro, hvis Kanter ikke var beskottede ved et Nærværk. I Stedet derfor havde man lagt et Par Træstammer paa Enderne af Planterne. Da min Fader var naaet til Midten paa den-ne Bro, stansede hans Hest pludselig og begyndte da at gaa baglængs. Min Fader sprang rask af Vognen. Hesten veg steds mere tilbage, indtil Baghjulene paa Vognen var gaaet over Træstammerne, der tjente som Nærværk, og Vognen hang ned udover Broens Kant. Vognsædet og Rug-sækken faldt ned i Elven. Da først ophørte Hesten at gaa baglængs. Fremhjulene fastholdtes ved Stam-men, og saaledes svævede Vognen ud- over Broens Kant.

Tre eller fem Mand kom nu hurt-igt til Hjælp. Vognen blev løftet til-bage, Rugisækken fisket op af Elven, og om en halv Time var min Fader atter hjemme for at tørre sin Rug, forat han da kunde lade den male.

Der var noget mærkbart ved den hele Sag. Vi kunde ikke tænke os, hvorfor Hesten, som ikke var ble-ven skræmt og ikke tidligere havde haaret sig saaledes ad, var veget til-bage. Og saa min Fader forurolige-de Muliggendend. Han havde hin Mor-gen alvorlig bedet, at Herrens Engel maatte leire sig trindt omkring os. Det var en Trospøve for ham, at dog en saadan Besværighed tilstødte ham, skjønt hans Tillid til Gud ikke blev røkket derved.

Vi begyndte nu at tørre Rugen for endnu en Gang at tilberede den for Møllen. Men da vi udbredte Rugen paa et Klæde for at tørre den i So-

len, mærkede vi, at smaa Stykker af en fin, glinsende Masse var derimellem; og da vi saa nærmere efter, fandt vi, at det var Glas. Tusend og atter tu-send Stykker og Splinter var blandet med to Bushels Rug — nok til at bringe vor hele Familie og hundrede andre den sikre Død, naar Rugen var bleven malt, bagt til Brød og spist. Man kan tænke sig vor Forfærdelse over denne Opdagelse. Med tak-nemmelige Hjertes knælede vi ned og takkede Herren for hans underbare Forsyn, i hvilket han paa overordent-lig Vis havde bevaret vort Liv. Men hvorledes kom Glaslet i Rugen? Det-te blev snart opklaret. Rugen var bleven opbevaret i en aaben Behol-der. Over denne Beholder havde en-glatte, idet de stråbede dem med Glasstykker. Glaslet fjønderbrødes derved i mange Stykker; disse faldt ubemærket i Beholderen, blev med Rugen skuffede i Sækken og næsten bragt paa Møllen. Rugen havde formodet Faren, og var hin Rug ble-ven malt, saa havde intet Menneske kunnet afværge Muffen og bevare vor Familie for den skrækelige Virkning af en saa dødelig Gift, som malet Glas er. Gud var i sit Forsyn traadt imellem og havde opholdt vort Liv. Hans Raad er underbart, men han udfører det herligt. — Der Lu-theraner.“

Det sidste Ord.

1 Kor. 2, 2: „Jeg agtede mig ikke at vide noget iblandt eder, uden Je-sus Kristus og ham korsfæstet.“

En fornem Herre kom engang hen til Præsten Schøner i Nürnberg og fortalte ham blandt andet, at der var især en Ting, som forundrede ham, naar han var i Kirke, og det var det-te, at saa mange af hans Præfener havde kun eet Hovedindhold, i det han nemlig saa ofte talte om Menneskets naturlige Jordarbejde og om Forløs-ningen ved Kristus. Herpaa svarede Schøner, at han erindrede sig at have læst om en Præst, som ogsaa i en-hver Præken kom til at tale om Jæf-sen i Kristus.

„Thi,“ sagde hin Præst, „denne Præken kunde enten være den sidste, som jeg holdt, eller den sidste, som en og anden af min Menighed hørte kort før sin Død. Jeg vil da ikke for-somme den sidste Leilighed til at

C. O. LYNN CO.
Forhenværende
LYNN & HAUGEN
Skandinavisk Begravelsesbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.
Tacoma, Wash.
Main 7745

A-4745

Spokane.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot
Transients a Specialty
Free baths.

E. H. Stokes   A. G. Wickman
STOKES & WICKMAN
Skandinaviske Begravelsesdirektø-
rer og Balsamerere
M 254   A 254
1146 Elk Str.   Bellingham

*****
DR. F. S. SANDBORG
Norsk Læge og Kirurg
Specialist i Børnesygdomme.
Kontor 311-312-313 Sunset Block
BELLINGHAM, WASH.
Office Phones: Main 322; A 512
Res. Phones: Main 321; A 570
*****

LUND & LUND
Skandinaviske Advokater
601-2-3 Bernice Bldg.
Kontor Tel. Main 6413
Res. Tel. John 291   Tacoma

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS
Tandlæger
317-318 Warburton Bldg.
Telephone Main 5195
Cor. C & 11th Sts.,   Tacoma, Wash

ENGER & JESDAHL

Klædehandlere
Er det norske Hovedkvarter i Everett
1618 Hewitt Ave.

Student - Supplies of all Kinds

Vaughan & Morrill Co
926 Pac. Ave., Tacoma, Wn.

**DRS. ROBERTS, DOERRER
AND BLODGETT**
Dentists
1519 Pacific Avenue,   Tacoma, Wash

Uplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency
Billetter paa alle første Klasses
Linier
WISSELL & EKBERG
1321 Pacific Ave.

New York.
LUTHERSK PILGRIM-HUS
No. 8 State St., New York.
Närmeste Hus ved det nye Landings-
sted for Emigranter
Kristeligt Herberg for Indvandrere og
andre Reisende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmissio-
nær, træffes i Pilgrim-Hus og staaer
Emigranterne til Raad og Daad.

væffe Synderen til Eftertanke, for-
mane ham til Omvendelse og vise
ham hen til Jesus Kristus, for at ikke
nogen af de mig betroede Sjæle en-
gang skal kunne anfælte mig og sige:
Jeg var engang, og det den sidste
Gang, tilstede, da du prædede, med
dette stille Spørgsmaal i mit Hjerte:
hvad skal jeg gjøre, at jeg kan blive
salig? Men du har ikke bejvaret mig
dette Spørgsmaal."

"Disse Ord," vedblev den gamle
Schøner, "har jeg lagt paa Hjerte og
handler endnu efter dem. Man siger
om mange Menneſker, som altid vil-
de have Ret, at de kom stedsse til at be-
holde det sidste Ord. Men jeg vil i
det mindste gjøre, hvad der staar i
min Magt, for at han, som alene har
Ret, medens alle Menneſker ere uret-
færdige, kan beholde det sidste Ord til
den døende Synders Hjerte og Læ-
re. Thi man behøver kun at gaa hen til
et Dødsleie, da vil man lære, hvad
den sidste Brod og den sidste Trøst
er."

Den fornemme Herre tav og blev
eftertænkſom, men fra den Tid af
kom han oftere i Kirke end forhen og
blev en af Schøners opmærksomste
Tilhørere.

Korſet paa Alperne.

(Fortf. fra for. Nr.)

Bore Hørere, som bleve tvivlradi-
ge, bade os at holde stille og raad-
flege med hinanden; men omſider til-
stode de begge, at de ikke mere vidste,
hvad Vej de ſkulde tage, og den ene
raabte:

"Rejſer ſig en Storm, ere vi for-
tabte."

Efter nogle Minutters Forløb fat-
tede vi den Beſlutning, at gaa lang-
ſomt videre. Den Tilſtand, hvori vi
befandt os, frembragte en af de
gavnligſte Nyttelſer, hvormed Gud ef-
ter ſin Godhed undertiden opvækker
os til alvorlig Eftertanke og hjærte-
lig Bøn, og hvis Erindring aldrig
ganske udſlettes. Der herſkede en
Dødsſtilhed omkring os; Naturen var
stum og mørk, og Jæren voxede med
hvert Zieblit. Da afbrødes pludſe-
lig Stilheden ved et Forundrings- og
Glædesſfrig. Den Hører, som gik
foran, raabte paa en Gang ude af ſig
jælv af Glæde:

"Korſet, Korſet!"

"Ja, der er Korſet, vi ere reddede,"
raabte begge Hørerne med hjærte-
ſtømmet. Man oprejſer nemlig
ofte i diſſe ude Gange et Kors af
Træ paa en Klippeto eller ved Ran-
den af en Afgravn, doks til at opbr-
dre til Andagt, dels for at det ſkal
tjene de Rejſende til Reviſer, naar
Snæen har bedækket Veiene. Et ſaa-
dant Kors var det, ſom vi i hin for-

tvivlede Stilling ſaae ſom et Teg-
n paa Redning; og efter at vi havde
naaet det, vare vi uden Fare og ſtege-
ſnart uden videre Veſværlighed ned
paa den anden Side af Bjergene.

Denne Redning vakte mig til al-
vorlige Betragtninger, og jeg ſam-
menlignede Menneſkets Tilſtand med
denne vor Rejſe. Ere vi ikke alle paa
Rejſe til Evigheden, og have vi ikke
tabt den rette Vej af Sigte? Ere vi
ikke langt borte fra Gud og vandre i
vor naturlige Forblindelse paa Dø-
dens og Fordævelſens Vej? Vor
Rejſe er beſværlig og fuld af Farer,
overalt aabner der ſig Afgrunde, og
forfærdelige Skiffelſer true os. Men
Korſet er vort Haab, vor Trøſt, vor
Fred og Frelſe, — ikke et Kors af
Træ eller Sten, men Kristus den
forſjættede, ſom er død for os og har
udgydt ſit Blod til Syndernes Forlæ-
delse. Den Befrielse, ſom han har
bragt os, viſer os ikke alene Veien
over dette Livs Klipper og Afgrunde,
men borttager ogſaa den evige For-
dømmelſe. Han, ſom er baade Veien
og Livet, leder os ikke alene til bort-
jordſke Guds, men fører os til Him-
melen, vor evige Bolig, ſom ikke er
gjort med Menneſkehænder. — Staf-
fels, vildfarende Vandrer paa Livets
Vej! ſe op til Korſet, betragt det i
Troen, og du er frelſt.

Emma Goldman.

Hvis der er Sandhed i, hvad Dag-
bladene beretter om Emma Gold-
mans Modtagelſe ved Univerſitetet i
Wiſconſin, ſaa er det viſſelig et "Ti-
dens Tegne" paa den Mand, ſom aab-
enbarer ſig ved Landets høieſte Lær-
domſkader. Hvis Emma Goldman
er jo, ſom be kendt, en af de ledende
Anarkifter i Landet. Naar det er
kommet derhen, at Profefſorer ved
et af Landets Univerſiteter modtager
og endog viſer Gæſtebeviſninger mod
en ſaadan Fiende af al Lov og Orden,
da er det ikke at undres over, om no-
gen hver maa ſpørge: Hvor bærer
det hen?

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER OG MENIGHEDER.

St. Paul's English Ev. Luth. Church,
32nd & Linden Sts. Services Sundays
at 11 a. m. Sunday School 10 a. m.
Fruitvale.

Masonic Hall—Services the 1st and
3rd Sundays of every month at 3:30
p. m. Sunday School every Sunday
2:30 p. m.

Russell.

Services, 4th Sunday, 7:30 p. m.;
Sunday School, 6:30 p. m.
S. B. HUSTVEDT, Pastor.

Tacoma.

Vor Frelſers Ev. Luth. Kirke, Hj. af
17de og So. J Sts., Cab's og So. K St.
Care Gudstjeneste hver Søndags For-
middag Kl. 11, Aften Kl. 8. Søndags-
skole Kl. 9:30.

OVE J. H. PRBUS, Pastor.
912 So. 17th St.

Portland, Oregon.

Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11
Aften Kl. 8 i Vor Frelſers Kirke, Hjør-
net af E 10 og Grant St. Tag Sellwood
eller W. R. eller W. W. Spørvogn til
E Grant St.

Kelso.

Gudstj. efter Tillysning.
O. HAGOES, Pastor.

Silverton, Oregon.

Gudstj. 1ste, 2den og 3die Søndag
Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3die
Søndag, Kl. 7:30 Aften paa engelsk.
Ungdomsforeningen møder 2den Søn-
dag Efterm. i Maaned.

Barlow.

Gudstj. sidste Søndag i Maaned.
Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften
Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag
i Maaned, Kl. 7:30 Aften paa norsk

Sodaville.

Gudstj. efter Tillysning.
A. O. WHITE, Pastor.

Astoria, Oregon.

Astoria første norske ev. luth. Kir-
ke af Den norske Synode, Hjørnet af
29de og Grand Ave. Gudstjeneste
hver Søndag, undtagen den første i
Maaned; Formiddag Kl. 10.45 og
Aften Kl. 8.

Quincy.

Gudstjeneste den første Søndag i
Maanedem Kl. 11 Formiddag.

Oak Point og Alpha, Wash.

Gudstjeneste efter Tillysning.
THEO. P. NESTE, Pastor.
417—29th Street, Astoria, Ore.

Genesee, Idaho.

Vor Frelſers—Gudstjeneste tredie-
lever Søndag Kl. 11 Form. The Eng.
Lutheran—Gudstjeneste tredie hver
Søndag Kl. 3 Eftm.

Potlatch, Idaho.

Gudstjeneste tredie hver Søndag Kl.
2:30 Efm. og 7:30 Aft.

Clarkston, Lewiston, Kamiah, Palouse
Gudstjeneste efter Tillysning.
O. C. HELLEKSON, Pastor.

Seattle.

Immanuels lutherske Kirke af den
norske Synode, Hjørnet af Pontius
Ave. og Thomas St.,—Lake Union eller
University Spørvogn til Thomas St.,
saa to "Blocks" vest (ned Bakken).
Gudstjeneste hver Søndag Formiddag
Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagskole
Kl. 9:45. H. A. STUB, Pastor.
1215 Thomas St. Tel.: Main 4438.

Stanwood, Wash.

Trefoldighed—1ste Søndag i hver
Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl.
7:30. 2den, 3die og 4de Søndag Kl.
11 Form. norsk Gudstjeneste.

Freborn.

Gudstjeneste 1ste Søndag Kl. 11
Form.

Camano.

Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 3
Efterm.

Florence.

Gudstj. 3de Søndag Kl. 3 Efterm.
H. M. TJERNAGEL, Pastor.

Los Angeles, Cal.

Gudstjenester—Hver Søndag Form.
Kl. 11 og Aften Kl. 8, med Undtagelse
af 3de Søndag Aften.

Engelsk Gudstjeneste om Aftenen
den første Søndag og Formiddagen
den sidste Søndag i hver Maaned.
Søndagsskole—Norsk og engelsk,
Kl. 9:30.

CARL I. SAUER, Pastor.
2619 Paloma Ave.

Santa Barbara, Cal.

Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11,
undtagen 2den og sidste Søndag i
Maaned, da Gudstj. holdes Kl. 7:45
Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath
og First St. Tag Oak Park Car. Tel.
Home 1218.

N. PEDERSEN, Pastor.

Vashon—Gudstj. 1. og 3. Søndag For-
middag Kl. 11.

Orillia Gudstj.—2. og 4. Søndag,
Kl. 10:45.

Olalla Gudstj.—3. Søndag Kl. 4 Eftm.
og Kl. 8 Aften. 1. Tirsdag Kl. 8 Aften.
Ruston Gudstj.—1., 2. og 4. Søndag
Aften Kl. 8.

Gig Harbor Gudstj.—Efter Tillys-
ning.

Phone Main 3910 OLAF EGER.
4520 No. Huson St., Tacoma.

San Francisco.

The Trinity English Evangelical
Lutheran Church, 2222 Howard St.,
near 18th St., San Francisco; resi-
dence, 2222 Howard St. Services:
Sundays at 11 a. m.; Sunday School at
10 a. m.; Sunday School in San Bruno
Chapel every Sunday at 3 p. m.

E. M. STENSURD.
2222 Howard St. Phone: Market 3148

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

Neste, Theo. P., 417 29th St., Astoria,
Ore.

Norgaard, C. H., E 622 Webster St.
Phone, 5324, Spokane, Wash.

Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
Borge, O., Box 14, Lawrence, Whatcom
County, Wash.

Blækkan, J., Box 175, Rockford, Wash.
Borup, P., Cor. A og Pratt Sts., Eureka,
Cal.

Bjerke, A. O., 1818 Donovan, So. Bel-
lingham, Wash.

Baalson, H. E., Silvana, Wash.
Brevig, T. L., Stanwood, Wash.

Christenson, M. A., 823 Athens Ave.,
Oakland, Cal.

Carlson, L., 544 Harrison St., San
Francisco, Cal.

Dale, J. O., Bothell, Wash.

Eger, Olaf, 4520 No. Huson Street.
Phone: Main 3910, Tacoma.

Foss, L. C., 2930 Lombard Ave., Eve-
rett, Wash.

Grönsberg, O., 1694 Howard St., San
Francisco, Cal.

Hagoes, O., 425 E. 10 St. Tel. East
621 og B 1729. Portland, Ore.

Hustvedt, S. B., 1007 32d St., Oakland,
Cal.

Harstad, B., Parkland, Wash.

Hellekson, O. C., Genesee, Idaho.

Holden, O. M., Astoria, Ore.

Heimdahl, O. E., So. Tacoma, Wash.

Ingebritson, H., Fir, Wash.

Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.

Pedersen, N., 1009 Milpas St. Tel
Home 1218, Santa Barbara.

Preus, Ove J. H., 912 So. 17th Street.
Main 4270, Tacoma, Wash.

Rasmussen, L., North Bend, Ore.

Sauer, Carl I., 2619 Paloma Ave.
Stub, H. A., Tel. Main 4438, 1215
Thomas St., Seattle, Wash.

Stensrud, E. M., 2222 Howard St., San
Francisco, Cal.

Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.

White, A. O., Silverton, Ore.

Xavier, N. P., Parkland, Wash.

Xavier, J. U., Parkland, Wash.

Anderson, Andrew L., Kasserer for
Indre distriktet i Pacific Distrikt,
Stanwood, Wash.

Dahl, Louis, Bestyrer for Josephine
Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland
Børnehjem, Parkland, Wash.

SCANDINAVIAN AMERICAN BANK
of Tacoma
ASSETS OVER
EN MILLION DOLLARS
955 Commerce St.
Aaben Lördags Aftener
4 Procents aarlig Rente
lægger vi til Spareindskud to Gange om Aaret
Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chihberg, Pres.; W. H. Pringle, V.-Pres.; O. Granrud, V.-Pres.; Geo. H. Tarbell, Cashier and Manager; Ernest C. Johnson, Assistant Cashier; J. F. Visell, Gust Lindberg, C. A. Mentzer, Directors.

Main 5905
E. B. ELLINGSON
Snedker og Bygmester
Planer udfærdiges Frit.
Parkland Washington

Katalog.
Pacific Lutheran Academy and Business College, 1909-1910, Parkland, Wash. Katalogen giver en klar Fremstilling af Skolens Maal og Plan, samt om Skolens Bevemmeligheder, Kostende osv. Katalogen faaes frit ved Henvendelse til Skolens Bestyrer, Prof. N. J. Hong, Parkland, Wash.

Lien's Pharmacy
Scandinavisk Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nølagtig
M. 7314 1102 Tacoma Ave

W. P. Fuller & Co
1117-19 A Street
Vi anbefaler vort store Oplag af
**Maling, Olje,
Glass, Døre
og Vinduer**
Vi har det største Assortement og er det betydeligste Handels-Hus i denne Branche i Nordvesten. Phones:
Main 1067—Home A-0015
Tacoma, Wash.

HOTEL SAMSON
13th and E Streets
Det største og bedste skandinaviske Hotel i Tacoma. Udstyret med alle moderne Bekvemmeligheder. Værelser for 25c, 50c og 75c. Restaurant i Forbindelse. Maaltider serveres til en Pris af 15c og op

DR. J. L. RYNNING
Norsk Læge
French Block, 13th and Pacific Av.
Kontor Timer—2 til 4 Eftm. Om Søndagene ifølge Aftale
Kontor Tel. Main 7471; Res. 7864
Tacoma, Wash.

DR. J. E. BROWN
Skandinavisk Læge
214 French Building
Cor. 13 and Pacific
Tacoma Washington

C. O. GUNDERSON
Norsk Advokat
Udfører juridiske og Skifteretssager, samt Indkassering og Inspektion af Skjøder og Elendoms-Titler
512-13 Berlin Bldg.
Main 2583 Tacoma, Wash.

ANTHONY M. ARNTSON
Norsk Advokat
606-7 Fidelity Bldg.
Phones Main 204; A-1204
Tacoma Wash.

U S INVESTMENT CO.
615 Bernice Bldg.
Sælger Landeielendomme, samt Bygningsatomter og Huse i Tacoma og Omegn paa lette Betalingsvilkkaar. Norsk Betjening
August Culum, Bestyrer
Main 4872 Tacoma

UNION HOTEL
1354 So. D Street
Nylig oppudsede, fine møblere
Værelser for fra 25c til \$1.00
Mrs. Anna Hammer, Prop.
Main 7321 Tacoma

MØBEL-HANDEL
Rigt Udvalg af Ovne, Ranges, Jern- og Tinvarer, samt Have- og Snedkerredskaber, Gulvtepper, Møbler til uhorste billige Priser. Brugte Husholdsartikler tages i Bytte for nye. Udenbys Ordre expederes hurtigt og prompt. Phone, Main 1289
H. Freiberg, Prop.
1501-05 Commerce Tacoma

BON MARCHE
1133 C Street
Anbefaler vort store Lager af
Klæder og Sko
FOR DAMER, HERRER OG BØRN
i nyeste Moder, til billigste Priser i Byen. Vort Formaal er hurtig Omsætning med smaa Fortjenester. Behag at eksaminere vore Varer og de nedsatte Priser paa samme, før De kjøber andetsteds. Husk at vor Butik er paa . . .
BON MARCHE
Tvers overfor Postkontoret
1133 C ST. 1133 C 137.

The Pacific Lutheran Academy
AND
Business College

Den 4de Januar begynder Pacific Lutheran Academy sin Vintertermin.

Skolen har dette Aar de følgende Lærere : N. J. Hong, A. B., Bestyrer; J. U. Xaxier, A. B.; Miss Anna Tenwick; J. M. Clary, L. L. B., A. B., M. Accs.; H. S. Peterson, A. B., B. S.; Miss Bertha Hovestad, B. L., A. M.; Inga D. Hong; Alma Hansen, B. Mus.; Geo. H. Nerison.

Skolen tilbyder grundig Undervisning i de følgende Afdelinger:

I den forberedende Afdeling optages Elever, der ikke er blevne færdige med "Common" Skolen, samt Nykommere og andre Nybegyndere, der særlig vil lære Engelsk.

I Forretningsafdelingen undervises i Bogholderi, Skrivning, Regning, Handelslov og andet, der hører med til en fuldstændig Uddannelse for Forretningslivet.

I den stenografiske Afdeling undervises i Hurtigskrift, Maskinskrift, Korrespondance, med mere. Skolen har gjort det til en Specialitet at uddanne Stenografer, der kan skrive Ord for andet af lange Taler eller Forhandlinger.

I Normalafdelingen undervises i alle Fag, der kræves til en "First Grade Teacher's Certificate." De, som ønsker at forberede sig til Lærere i vore Menighedsskoler, vil blive givet al mulig Anledning til at dygtiggjøre sig i de Fag, som særlig kræves for dette Arbejde, saasom Norsk, Religion, Sjølelære, Kateketik m. m.

I den klassiske Afdeling eller College Afdelingen, optages Elever, der har gennemgaaet Common Skolen, vort forberedende Kursus eller en af vore Menighedsskoler. Der undervises i Engelsk fem Aar, i Latin fire Aar, i Norsk fire Aar, i Tysk tre Aar, i Græsk to Aar, i Matematik to Aar, i Naturvidenskaber tre Aar, i Historie to Aar.

Graduenter fra denne Afdeling vil uden Vanskelighed kunne indtræde i "Junior"-Klassen ved Luther College eller et andet College af første Rang.

Ældre og mere modne mandlige Elever, der ønsker at optage det theologiske Studium i den praktiske Afdeling ved vort Seminar i St. Paul kan ved Pacific Lutheran Academy faa den nødvendige forberedende Undervisning.

I Musikafdelingen undervises i Piano og Orgelmusik samt Sansundervisning, Kost, Logis og Vask koster \$180 for det hele Skoleaar, \$127 for seks Maaneder, \$67 for tre. Det hele koster altsaa ikke mere, end hvad man maa betale for bare Kost og Logis i Byerne paa Vestkysten.

Nærmere Oplysninger kan faaes ved at tilskrive Skolens Bestyrer
N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

F. J. LEE
1:te Klases norsk
Fotografist
Studio, Main 2239
Res., Main 3630
1535 Commerce St
Tacoma

BEN OLSON CO.
Plumbing
and Heating
Main 392—A 2392
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

BERGLUND BROS.
Kaffe-Hus
Bedste Sort Kaffe i Byen med Fløde, Sukker og Kager for bare 5c.
Hurtig Levering
1305 Commerce St. Tacoma

Oakland, Cal.
Trefoldigheds lutherske Kirke, 823 Athens Ave., near San Pablo og 25th St. Norsk Gudstjeneste hver Søndag Kl. 11 Form. Om Aften Kl. 8. Bibellæsning, kristelige Foredrag, Missionsmøder, o. s. v.
M. A. CHRISTENSEN, Pastor.
Bopæl ved Kirken. Tel. Oakland 6637

Vi anbefaler et rigt Udvalg af bedste Sort Bicykler af nyeste Fabrikat. Pris \$25 til \$50. Ligeledes alle Slags Haandverks-Redskaber, Jernmateriale og alt tilhørende en første Klases Jernvareforretning. Norsk Bestyrelse. Telefon:
Washington Hardware Co.
Main 171; A-2171
928 Pacific Ave. Tacoma